

LÁ THƯ MỤC VỤ

Có thể nói cuộc đời là một chuỗi ngày dài gieo giống. Mỗi ngày ta gieo một vài lời nói, một vài hành động và rồi năm tháng trôi qua, chúng ta sẽ có ngày gặt hái những gì chúng ta đã gieo vãi. Mặc dù là khoảng thời gian có thể là rất xa. Một năm, hai năm, hay có khi cả đời. Nhưng chắc chắn một điều là mùa gặt sẽ tới. Có những điều chúng ta sẽ phải gặt trước khi từ giã cõi đời, nhưng cũng có điều chúng ta phải gặt ở cõi đời sau.

Hôm nay, Chúa Giêsu cũng mời gọi mỗi người chúng ta hãy đi gieo vãi “*yêu thương*”, thì anh em sẽ thu hoạch được những mùa bội thu là yêu thương, vì chính Chúa đã gieo vào lòng mỗi người hạt giống yêu thương, để chúng ta cũng được lớn lên trong tình yêu thương của Chúa, để chúng ta được sống trong tình yêu quan phòng của Chúa. Vì chính trong yêu thương, chúng ta mới có thể sống liên kết với Ngài và liên kết với anh chị em đồng loại.

“Anh em hãy yêu thương nhau như chính thầy đã yêu thương anh em.” Yêu thương không thể bằng lời nói suông, nhưng phải yêu “*như*” Thầy Giêsu đã yêu và đã làm cho chúng ta. Ai trong chúng ta cũng có tình thương đối với cha mẹ, anh chị em, bạn bè, chồng vợ, người yêu của mình... Để cho tình yêu thương ấy được bền vững, chúng ta hãy biết tôn trọng nhau. Dù những người đó có điều gì trái ý ta, dù tính tình họ khác ta, ta cũng phải tôn trọng họ, bởi vì mọi người là một cá thể độc đáo không ai hoàn toàn giống ai. Ta không được bắt buộc ai phải giống như mình. Ta phải tôn trọng cái quyền của họ khác với cái quyền của ta. Có thể chúng ta mới tránh được những xung đột, những sát mẻ trong tình yêu thương lẫn nhau.

Nhưng bên cạnh đó còn rất nhiều người mà chúng ta chưa yêu thương. Tuân giữ giới răn của Chúa, ta cũng phải cố gắng yêu thương họ. Muốn vậy, việc đầu tiên phải làm, là ta phải dẹp bỏ mọi thành kiến, mọi kỳ thị, phải tôn trọng họ: tôn trọng những điểm khác biệt nơi họ, tôn trọng quyền tự do của họ, ngay cả khi họ có những khuyết điểm lỗi lầm ta vẫn phải tôn trọng con người của họ, bởi vì lỗi lầm là lỗi lầm, nhưng con người vẫn là con người, vẫn có nhân phẩm, và ta yêu thương là yêu thương chính con người đó, yêu thương chính nhân phẩm đó.

Tuy nhiên “không ai có thể cho điều mình không có”. Do đó, để có thể sống yêu thương như Đức Kitô đã dạy, điều đầu tiên, mỗi người chúng ta cần, là phải có tình yêu của Đức Kitô trong chúng ta. Bởi vì khi yêu theo cách của Thiên Chúa người ta không chỉ nghĩ đến mình, cho bằng nghĩ đến lợi ích và nhu cầu của người mình yêu. Đây là một điều thật tự nhiên, nhưng có lẽ

trong cuộc sống thường ngày, tôi và quý ông bà anh chị em chưa sống đủ. Mỗi khi làm bất cứ việc gì, chúng ta vẫn thường nghĩ đến mình trước: điều này đem lại cho tôi lợi ích gì? Tôi làm có được ai biết đến không? v.v.. Những quyền lợi này không chỉ là quyền lợi vật chất, nhưng có khi là một lời khen, hoặc làm để cho người khác biết đến...v.v. Do đó, chúng ta chỉ thực sự sống yêu thương nhau theo mẫu gương của Đức Kitô, khi chúng ta biết nghĩ đến những nhu cầu và hoàn cảnh của người khác, và luôn mở rộng tấm lòng, sẵn sàng đón nhận họ với những giới hạn của họ để giúp họ lớn lên, và thăng tiến theo khả năng, hoàn cảnh riêng của họ, chứ không phải theo sự áp đặt chủ quan của chúng ta. Đây là điều không phải dễ đối với sức tự nhiên của chúng ta, nhưng với ơn Chúa thì mọi sự đều có thể.

Lời mời gọi yêu thương này quả là một thách đố, nếu chỉ nhằm vào sức riêng của ta. Tình yêu mà ta có, không phải là kết quả hoặc năng lực riêng của ta. Nếu Đức Giêsu trao phó cho ta sứ mệnh yêu như Người, thì chính Người làm trổ sinh trong ta những hoa trái của một tình yêu như thế: “*Chính Thầy đã tuyển chọn và cắt đặt anh em để anh em ra đi và sinh nhiều hoa trái và để hoa trái của anh em tồn tại*”. Vì thế chỉ có ta mới có thể loan báo tình yêu đến cùng và làm chứng về tình yêu ấy bằng chính đời sống của mình.

Vì thế mỗi người chúng ta hãy mang trong mình ánh mắt và vòng tay yêu thương, hãy mang trong mình lòng thương xót đối với anh chị em đồng loại. Khi và chỉ khi ta sống lòng yêu thương đó nơi cuộc đời của ta, thì khi đó ta mới thực thi trọn vẹn giới răn yêu thương mà Chúa mời gọi mỗi người chúng ta.

Tôi xin mượn lời cầu nguyện trích trong “Manna” để dâng lên Thiên Chúa. Xin Người ban thêm sức mạnh và sự kiên vững, để dầu trong mỗi hoàn cảnh, chúng ta vẫn luôn có cái nhìn bao dung và tấm lòng yêu thương như Thiên Chúa đã yêu thương và tha thứ cho chúng ta:

Lạy Chúa là Thiên Chúa của con. Có những ngày, đón nhận những người khác, là điều vượt quá sức con, vì con kiêu hãnh, tự hào và yếu đuối. Lạy Chúa là Thiên Chúa của con. Có những ngày, con không thể nào kính trọng kẻ khác được, vì ý kiến, vì màu da, vì cái nhìn của người ấy. Lạy Chúa là Thiên Chúa của con. Có những ngày, mà yêu mến người khác, làm cho tim con đau nhói, vì nỗi sợ hãi, nỗi khổ đau và những giới hạn của bản thân con. Lạy Chúa là Thiên Chúa của con. Trong những ngày khó khăn đó, xin hãy nhắc cho con nhớ rằng tất cả chúng con đều là con cái Chúa và đừng để con quên Lời Chúa nói: “*Điều gì chúng con làm cho người bé nhỏ nhất là làm cho chính Ta*”.